

2007. június 21., csütörtök

5. felszólít minden államot, hogy támogassa a kormányzakeretű csoport munkáját, hogy az jelentős előrelépést tehessen egy értelmes fegyverkereskedelmi szerződés felé;
6. továbbra is meggyőződése, hogy a fegyverkereskedelmi szerződés sikere szempontjából alapvető jelentőségű a nagyobb nyitottság és a fegyverkereskedelemre – többek között a végső felhasználókra – vonatkozó információk kicserélésére vonatkozó új keletű hajlandóság, és hogy ez a világszintű átláthatóság egymást kiegészítő és kölcsönös biztosítékainak létrehozása érdekében olyan mechanizmusok igénybevételét fogja megkövetelni, mint az ENSZ hagyományos fegyverekre vonatkozó nyilvántartásának továbbfejlesztett változata;
7. felszólítja az államokat, hogy a fegyverkereskedelmi szerződés elfogadásáig tegyenek hatékony lépéseket a fegyverek, lőszer és mindenfajta egyéb katonai és biztonsági felszerelés felelőtlen kereskedelmének és szállításának – beleértve a kettős felhasználású alkatrészeket és eszközöket is –, valamint annak megakadályozása érdekében, hogy ilyen felszereléseket nemzetközi fegyverembargó alatt álló, vagy a nemzetközi emberi jogokat vagy a nemzetközi humanitárius jogot rendszeresen súlyosan megsértő külföldi partnerek felhatalmazásukkal gyártsanak;
8. felszólítja ezért a tagállamokat, hogy a felelőtlen fegyverkereskedelem megállítása terén való lehető legnagyobb hatékonyság érdekében ültessék át nemzeti jogukba a Tanács fegyverközvetítés ellenőrzéséről szóló, 2003. június 23-i 2003/468/KKBP közös álláspontjának ⁽¹⁾ rendelkezéseit,
9. határozottan elítéli az ENSZ Biztonsági Tanácsa fegyverembargóit sértő fegyver- és lőszerkereskedelmet, és leszögezi, hogy az ilyen szállítmányok elsősorban légi úton érnek célba; felszólítja az EU tagállamait, hogy fokozzák más államokkal folytatott együttműködésüket e területen; felszólítja az illetékes nemzetközi és érintett regionális szervezeteket, hogy a légi szállítási iparral együttműködve tegyenek javaslatokat megfelelő megelőző intézkedésekre;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Közgyűlése elnökének, a NATO főtitkárának, az EBESZ-nek, az Afrikai Uniónak, a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek parlamenti fórumának, az Interparlamentáris Unió közgyűlésének és az Arms Trade Treaty Steering Committee nevű NGO-csoportnak.

⁽¹⁾ HL L 156., 2003.6.25., 79. o.

P6_TA(2007)0283**Fiatalkori bűnözés – A nők, a család és a társadalom szerepe****Az Európai Parlament 2007. június 21-i állásfoglalása a fiatalkori bűnözésről, a nők, a család és a társadalom szerepéről (2007/2011(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a gyermekek jogairól szóló, 1989. november 20-i ENSZ egyezményre, és különösen annak 37. és 40. cikkére,
- tekintettel a fiatalkorúak igazságszolgáltatási rendszerére vonatkozó, 1985. évi ENSZ minimumszabályokra vagy „pekingi szabályokra”, amelyeket az 1985. november 29-i 40/33 közgyűlési határozattal fogadtak el,
- tekintettel a fiatalkori bűnözés megelőzésére vonatkozó ENSZ iránymutatásokra vagy „rijádi iránymutatásokra”, amelyeket az 1990. december 14-i 45/112 közgyűlési határozattal fogadtak el,

2007. június 21., csütörtök

- tekintettel a szabadságuktól megfosztott fiatalok védelmére vonatkozó ENSZ szabályokra, amelyeket az 1990. december 14-i 45/113 közgyűlési határozattal fogadtak el,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a jogok gyakorlásáról szóló, 1996. január 25-i európai szerződésére, és különösen annak 1. és 3–9. cikkére,
- tekintettel az Európa Tanács miniszteri bizottságának a fiatalkori bűnözés kezelésének új módszereiről és a fiatalok igazságszolgáltatás szerepéről szóló, a tagállamokhoz intézett 2003. szeptember 24-i ajánlására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a fiatalkori bűnözésre adott társadalmi reakciókról szóló, 1987. szeptember 17-i ajánlására ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Tanácsnak a migráns családok körében előforduló fiatalkori bűnözésre adott társadalmi reakciókról szóló, 1988. április 18-i ajánlására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSz), és különösen annak 6. cikkére és a IV. címének büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködésre vonatkozó rendelkezéseire,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre (EKSz), különösen a szociálpolitikáról, oktatásról, szakképzésről és ifjúságról szóló XI. címére, és különösen annak 137. cikkére,
- tekintettel az AGIS keretprogramra, amely 2006. december 31-én járt le, valamint az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének létrehozásáról szóló, 2007. február 15-én elfogadott 168/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét az EUSz VI. címében említett területeken történő fellépésre felhatalmazó tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2006. november 30-i álláspon tjára ⁽⁵⁾,
- tekintettel a 2007-től 2013-ig tartó időszakra az „alapvető jogok és jogérvényesülés” általános program részeként a gyermekek, a fiatalok és a nők elleni erőszak megelőzéséről és az azzal szembeni küzdelemről, valamint az áldozatok és veszélyeztetett csoportok védelméről szóló egyedi program (DAPHNE III program) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra vonatkozó tanácsi közös álláspon tjáról szóló, 2007. május 22-i álláspon tjára ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottság „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című közleményére (COM(2006)0367),
- tekintettel a Gyermekek Jogainak Európai Chartájáról szóló, 1992. július 8-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, és különösen annak 8.22 és 8.23 pon tjára,
- tekintettel az európai bűnmegelőzési hálózat létrehozásáról szóló, 2001. május 28-i 2001/427/IB tanácsi határozatra ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ (Rec (2003) 20).

⁽²⁾ (Rec (87) 20 E).

⁽³⁾ (Rec (88) 6E).

⁽⁴⁾ HL L 53., 2007.2.22., 1. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0510.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0188.

⁽⁷⁾ HL C 241., 1992.9.21., 67. o.

⁽⁸⁾ HL L 153., 2001.6.8., 1. o.

2007. június 21., csütörtök

- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. március 15-i, „A fiatalkori bűnözés megelőzése. A fiatalkori bűnözés kezelésének módjai és a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatási rendszer szerepe az Európai Unióban” című véleményére⁽¹⁾,
 - tekintettel az egyesült királysági elnökség égisze alatt 2005. szeptember 5–7-én Glasgow-ban „A fiatalok és a bűnözés: az európai perspektíva” címmel megrendezett konferencia következtetéseire,
 - tekintettel a Kábítószer és a Kábítószerfüggőség Európai Megfigyelőközpontja legutóbbi éves jelentéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A6-0212/2007),
- A. mivel a fiatalkori bűnözés lényegénél fogva veszélyesebb a felnőttkori bűnözésnél, mivel a népesség különösen kiszolgáltatott rétegét érinti személyiségének kifejlődésének szakaszában, és a fiatalokat igen korai szakaszban teszi ki a társadalmi kirekesztés és a stigmatizáció kockázatának;
- B. mivel az iskolázatlanság a fiatalkori bűnözés kockázatát növelő tényező;
- C. mivel nemzeti, európai és nemzetközi tanulmányok támasztják alá, hogy az elmúlt két évtizedben riasztó mértékben nőtt a fiatalkorú bűnözés;
- D. mivel egyre aggasztóbb, hogy a fiatalkori bűnözés napjainkban egyre nagyobb méreteket ölt, abból a tényből adódóan, hogy egyre csökken az az életkor, amelyben a bűnözést megkezdik és egyre nő a 13 év alatti gyermekek által elkövetett bűncselekmények száma, továbbá a fiatalkorúak által elkövetett cselekmények egyre nagyobb kegyetlenséggel járnak;
- E. mivel a fiatalkori bűnözésre vonatkozó adatok gyűjtésének és bemutatásának jelenlegi módja nem felel meg a valós szükségleteknek és a jelenlegi feltételeknek, ami rendkívül fontossá teszi azt, hogy megbízható nemzeti statisztikákkal rendelkezünk;
- F. mivel rendkívül nehéz abszolút kategóriákba sorolni azokat az okokat, amelyek miatt egy fiatalkorú bűnözni kezd, olyannyira, hogy az a folyamat, amely társadalmilag deviáns és végül bűnöző magatartásformákhoz vezet, minden esetben olyan egyedi és sajátos körülményekkel magyarázható, amelyek leképezik e folyamat tényleges tulajdonságait, illetve azon lényeges pólusokat, amelyek között minden gyermek és fiatal felnőtt, vagyis a családot, az iskolát, a baráti környezetet, illetve tágabb értelemben azt a gazdasági-társadalmi környezetet, amelyben az illető él;
- G. mivel a fiatalkorú bűnözéshez hozzájáruló fő tényezők a családon belüli szervezettség, kommunikáció és megfelelő minták hiánya, a családi környezetbe tartozó személyek által elkövetett fizikai és szexuális erőszakhoz kapcsolódó pszichopatológiai problémák, az oktatási rendszerek sikertelensége a társadalmi értékek közvetítése terén, valamint a szegénység, a munkanélküliség, a társadalmi kirekesztés és a rasszizmus; további meghatározó tényező a személyiségük kialakítására való törekvés során a fiatalokban megjelenő erős utánzási hajlam, az alkohol- és kábítószer-fogyasztáshoz társuló személyiségzavarok, valamint a média, bizonyos internetes oldalak és videojátékok által az esztelen, túlzott és indokolatlan erőszakról festett kép;
- H. mivel a fiatalok deviáns viselkedése nem törvényszerűen vezethető vissza családon belüli okokra;

(¹) HL C 110., 2006.5.9., 75. o.

2007. június 21., csütörtök

- I. mivel a kannabisz és egyéb kábítószeres és/vagy az alkohol fiatalok általi fogyasztásának növekedése összefüggésbe hozható a fiatalkori bűnözés fokozódásával;
- J. mivel a migránsok, különösen a fiatalok, sokkal nagyobb társadalmi kontroll alatt állnak, ami olyan benyomást kelthet, mintha a fiatalkori bűnözés problémái elsődlegesen a migráns környezetben jelentkeznek, nem pedig a társadalom egészében, amely megközelítés nem pusztán téves, hanem társadalmi szempontból veszélyes is;
- K. mivel a fiatalkori bűnözés két „aktuális” formája a „fiatalok bandáinak” kialakulásán és az erőszak iskolai környezetben való fokozódásán alapul, amely jelenségek különösen erősek bizonyos tagállamokban, és amelyeknek tanulmányozása, illetve adott esetben orvoslása összetett feladatot jelent;
- L. mivel az olyan jelenségek, mint a fiatalokból álló szervezett erőszakos bandák elterjedése arra indított egyes tagállamokat, hogy vitát kezdjenek a fiatalokra vonatkozó büntetőjogi jogszabályok felülvizsgálatának szükségességéről;
- M. mivel bizonyos tagállamokban az iskolák bejárata, sőt udvara – a kedvező helyzetű negyedekben is – jogon kívüli területté vált (kábitószerkereskedelem, erőszak, adott esetben szúró/vágófegyverek alkalmazásával, különböző zsarolások, illetve veszélyes játékok kialakulása – lásd a „happy slapping” jelenségét, amelynek során a mobiltelefonnal rögzített erőszakos jeleneteket internetes oldalakra töltik fel);
- N. mivel az elmúlt években a fiatalokra vonatkozó nemzeti büntetőjogi jogszabályok fokozatos reformja tapasztalható, amelynek megelőző, bírósági és bíróságon kívüli intézkedésekre, valamint átnevelő és rehabilitációs intézkedésekre kell alapulnia, szükség esetén beleértve a terápiás kezelést is; ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy a megfelelő, új anyagi és műszaki infrastruktúra és a modern, a feladathoz igazított technika, a képzett szakértői személyzet hiánya és a finanszírozás korlátozottsága, illetve egyes esetekben az érintett szereplők szándékának hiánya vagy a rendszerben rejlő hiányosságok miatt a gyakorlatban igen gyakran kivitelezhetetlen ezen új intézkedések végrehajtása;
- O. mivel az interneten, a játékokban és a televízióban megjelenő szélsőségesen erőszakos jelenetek és pornográf tartalmú anyagok száma igen magas, a média pedig felhasználja a fiatalkori bűnözők és áldozatok képeit, ami gyakran súrolja a gyermekek alapvető jogainak sérelmét és hozzájárul az erőszak hétköznapivá válásának népszerűsítéséhez;
- P. megállapítva, hogy az egyes tagállamokban közzétett statisztikák szerint az első bűncselekmény elkövetése után büntetésben részesített fiatalkori bűnelkövetők 70–80%-a nem esik vissza;
- Q. mivel bizonyos tagállamokban megjelent tanulmányok és szakkikkek szerint egyre nő a serdülőkorúak által a szüleik sérelmére elkövetett erőszakos bűncselekmények száma, és hogy ez utóbbiak tehetetlenek azokkal szemben;
- R. mivel a szervezett bűnözés hálózatai esetenként fiatalkori bűnelkövetőket alkalmaznak tevékenységük során;
- S. mivel a 2001-ben alapított Európai Bűnmegelőzési Hálózat keretében a fiatalkori bűnözéssel foglalkozó különleges munkacsoportot hoztak létre, amely a 27 tagállamban megkezdte az e területre vonatkozó jövőbeli EU politika kialakításának alapjául szolgáló, részletes összehasonlító tanulmány kidolgozását;

2007. június 21., csütörtök

1. hangsúlyozza, hogy a fiatalkori bűnözés kizárólag integrált, nemzeti és európai szintű stratégiák elfogadásával küzdhető le hatékonyan, amelyeket három vezérelv jellemez: a megelőzés, bírósági és bíróságon kívüli intézkedések, valamint a fiatalkorúak társadalmi beilleszkedését segítő intézkedések;

Nemzeti szintű politikák

2. hangsúlyozza annak alapvető fontosságát, hogy a társadalom összes érintett fele közvetlenül részt vegyen az integrált nemzeti stratégia megtervezésében és végrehajtásában – azaz az állam mint központi irányító, a regionális és helyi hatóságok képviselői, az iskolai közösségek képviselői, a család, a nem kormányzati szervezetek (főként a fiatalokkal foglalkozók), a civil társadalom és minden egyén; hangsúlyozza, hogy a fiatalkori bűnözés elleni küzdelmet szolgáló hatékony intézkedések végrehajtásához elengedhetetlen, hogy megfelelő pénzügyi források álljanak rendelkezés;

3. fenntartja, hogy a fiatalkori bűnözés elleni hatékony küzdelemhez integrált és hatékony, a szociális és polgári értékek átadását és a fiatalok korai szocializációját elősegítő iskola-, szociál-, család- és oktatáspolitikára van szükség; másfelől úgy ítéli meg, hogy létre kell hozni egy jobb gazdasági és szociális kohéziót elősegítő politikák, amely hozzájárul a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentéséhez, a társadalmi kirekesztés és – különösen a gyermekeket érintő – szegénység elleni küzdelemhez;

4. szükségesnek ítéli, hogy a családok, a nevelők és a társadalom a lehető legfiatalabb kortól kezdve átadják a fiataloknak az értékeket;

5. úgy ítéli meg, hogy a fiatalkori bűnözés megelőzése egyéb területeken is közpolitikákat igényel, mint például a lakhatási, foglalkoztatási, szakképzési, szabadidő és a fiatalok csereprogramjait érintő politikák;

6. emlékeztet arra, hogy a családoknak, az iskoláknak és általában véve a társadalomnak együtt kell működni a fiatalkori erőszak egyre fokozódó jelensége elleni küzdelemben;

7. hangsúlyozza a család a fiatalkorú bűnözés elleni harcban betöltött sajátos szerepének fontosságát, és kéri a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő támogatást a szülőknek; megállapítja, hogy bizonyos esetekben szükség van a szülők bevonására a kérdés megoldásába és a felelősségvállalásba;

8. ösztönzi a tagállamokat arra, hogy nemzeti politikáikban vezessenek be egyéves szülői szabadságot, amely lehetővé teszi azon családok számára, amelyek ezt kívánják, hogy ilyen feltételek mellett vehessenek részt gyermekük nevelésének első szakaszában, amely rendkívül fontos annak érzelmi fejlődése szempontjából;

9. felhívja a tagállamokat, hogy különösen támogassák azokat a családokat, amelyek gazdasági és szociális problémákkal küzdenek; hangsúlyozza, hogy az olyan intézkedések elfogadása, amelyek célja az alapvető lakhatási és élelmezési szükségletek fedezése, a gyerekektől kezdve a család valamennyi tagja számára az alapfokú oktatáshoz és egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés biztosítása, illetve azok az intézkedések, melyek célja e családok tagjai számára méltányos hozzáférést biztosítani a munkaerőpiachoz, valamint a gazdasági, társadalmi és politikai élethez, hozzájárulnak az egészséges és igazságos családi környezet kialakításához, ami elősegíti a gyermekek fejlődését és elsődleges szocializációját;

10. felhívja a tagállamokat, hogy bocsássák rendelkezésre azokat a forrásokat, amelyek szükségesek egy hatékony, pszichológiai és szociális tanácsadást működtető olyan segélyszolgálat tevékenységének kiterjesztéséhez, amely tartalmazza a fiatalkori bűnözés által érintett problémás családokkal való kapcsolattartást szolgáló pontokat is;

11. hangsúlyozza az iskola és az iskolai környezet kiemelt szerepét a gyermekek és serdülők személyiségének kialakításában; hangsúlyozza, hogy a mai iskola két jellegzetessége, vagyis a kulturális sokszínűség és az osztályelemek léte erőszakos jelenségekhez vezethetnek az iskolai környezetben;

2007. június 21., csütörtök

12. felhívja e tekintetben a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki az iskolai hatóságok számára olyan irányvonalakat, amelyek az iskolai környezetben felmerülő konfliktusok rendezésének modern eljárásait tartalmazzák, közvetítő fórumok, illetve az ahhoz kapcsolódó tanulók, szülők, tanárok és az illetékes helyi hatóságok segítségével;
13. úgy véli, hogy feltétlenül szükséges megfelelő képzésben részesíteni a tanárokat, hogy képesek legyenek megbirkózni az osztályok heterogén jellegével, olyan pedagógiai módszerek alkalmazása mellett, amelyek nem a moralizálást, hanem a megelőzést szolgálják, és a szolidaritáson alapulnak, valamint megelőzni a stigmatizációt és az elszigetelődést, mind a fiatalkorú bűnözők, mind a tanulók közül kikerülő áldozataik tekintetében;
14. kéri emellett a tagállamokat, hogy oktatási politikájukba iktassák be a szocializációs problémákkal küzdő gyermekek kötelező pszichológiai tanácsadással való segítségét, valamennyi iskolai intézményben az egészségügyi ellátás lehetőségének kialakítását, korlátozott számú iskolánként egy képzett szociális munkás, egy szociológus-kriminológus, egy gyermekpszichiáter és gyermekbűnözési szakértők kijelölését, a tanulók alkoholfogyasztásának és kábítószerhasználatának szigorú ellenőrzését, az iskolai környezet tagjaival szemben bármiféle megkülönböztetés elleni küzdelmet, olyan közösségi közvetítő kijelölését, aki összeköti az iskolát és a Közösséget, valamint a különböző iskolai közösségek közötti együttműködést az erőszak elleni programok kidolgozása és végrehajtása terén;
15. kéri a tagállamokat és az illetékes, nemzeti és regionális szintű szabályozó hatóságokat, hogy szigorúan felügyeljék a televíziós adások és más, különösen erőszakos vagy kiskorúak számára egyébként kerülendő jeleneteket tartalmazó programok tartalmának jelzésére vonatkozó közösségi és tagállami szabályok teljes betartását; kéri emellett a tagállamokat, hogy alakítsanak ki a média képviselőivel közösen egy olyan „útmutatót”, amelynek célja a gyermekek, és különösen a fiatalkorú bűnözők jogainak védelme, különös tekintettel a szélsőségesen erőszakos jelenetek sugárzásának megtiltására a nap bizonyos óráiban, illetve a bűncselekmények kapcsán érintett fiatalkorúak személyazonossága felfedésének tilalmára;
16. javasolja, hogy a tagállamok erősítsék meg a fiatalok találkozóhelyeinek számító ifjúsági központok szerepét és minőségét, és hangsúlyozza, hogy a fiatalkorú bűnözők bevonása e központok életébe hozzájárul a szocializációjukhoz és megerősíti a társadalomhoz való tartozás érzését;
17. hangsúlyozza, hogy a média jelentős szerepet játszhat a fiatalkori bűnözés megelőzésében, a közönség tájékoztatását és figyelmének felhívását célzó kezdeményezések és olyan, magas minőségű adások sugárzása révén, amelyek bemutatják a fiatalok pozitív hozzájárulását, ugyanakkor ezzel szemben ellenőrizve az erőszakos, pornográf és kábítószerfogyasztást tartalmazó jelenetek sugárzását, mindezt olyan megállapodások alapján, amelyeket a gyermekek jogainak védelmét célozva az „útmutatóba” foglalnak;
18. hangsúlyozza továbbá, hogy a fiatalkori bűnözés elleni harc keretében a tagállamokban olyan pedagógiai jellegű intézkedéseket kell kidolgozni, amelyek az elzárás alternatívájaként más büntetési módokat tesznek lehetővé, és amelyek nagyban megkönnyítik a nemzeti bírák dolgát; a büntett súlyától, az elkövető életkorától, személyiségétől és érettségétől függően ilyen alternatív büntetés lehet a közhasznú munka, az áldozatokkal való közös rehabilitáció és a köztük való közvetítés, valamint a képzési programok;
19. felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el olyan új és innovatív intézkedéseket, melyeknek célja, hogy igazságügyi eszközöket alkalmazzanak: mint például a szülők és gyámok közvetlen részvétele a büntetőeljárásban – a vádemeléstől a büntetés végrehajtásáig –, összekapcsolva a rehabilitációval és az intenzív pszichológiai támogatással, olyan befogadó család kiválasztása, amely adott esetben neveli a fiatalkorút, illetve abban az esetben, ha fiatalkorúak erőszakos magatartást tanúsítanak az iskolai környezetben, tanácsok és tájékoztatás révén segítség nyújtása a szülők, tanárok és tanulók számára;

2007. június 21., csütörtök

20. emlékeztet arra, hogy a fiatalkori bűnözés területén a bírósági eljárás lefolytatása és időtartama, a az alkalmazandó intézkedés kiválasztása és utóbb annak végrehajtása tekintetében a gyermek felsőbbrendű érdekeinek alapelvét és az egyes tagállamok eljárási jogát kell figyelembe venni; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a szabadságvesztéssel járó ítéleteket csak utolsó lehetőségként szabad alkalmazni, és azokat a fiatalkorú bűnelkövetők számára kialakított intézményekben kell végrehajtani;

21. kéri a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a fiatalkori bűnözés integrált megközelítésének keretében elkülönített és önálló költségvetési előirányzat biztosításáról a fiatalkori bűnözést megelőző intézkedésekre figyelemmel, a fiatalok társadalmi és szakmai beilleszkedését szolgáló előirányzatok növeléséről, illetve a fiatalkorú bűnözők befogadását szolgáló központi és regionális struktúrák modernizálására és színvonaluk növelésére, továbbá az érintett szakértők és felelősök folyamatos szakirányú képzésére fordított erőforrások fokozásáról;

Az európai stratégia felé

22. javasolja a tagállamoknak, hogy a Bizottsággal együttműködve a fiatalkori bűnözéssel kapcsolatban a pekingi szabályok és a rijádi iránymutatások, az Egyesült Nemzetek Szervezetének gyermekek jogairól szóló egyezménye alapján nemzetközi szinten elfogadott elvek, valamint az e területre vonatkozó egyéb nemzetközi egyezmények értelmében haladéktalanul dolgozzanak ki és fogadjanak el több modellt és több minimális irányadó elvet, amelyek az összes tagállamra egyaránt vonatkoznak, és amelyek elsősorban a megelőzés, másodsorban pedig a bírósági és bíróságon kívüli intézkedések, valamint a rehabilitáció, az integráció és a társadalmi beilleszkedés három alapvető pillérére támaszkodnak;

23. fenntartja, hogy a közös európai megközelítésnek azt kell célként kitűznie, hogy meghatározza a fiatalkori bűnözés kezelését és orvoslását szolgáló beavatkozás mintáit, ahol a szabadságvesztéssel kapcsolatos intézkedések és a büntetés a végső eszköz legyen, és kizárólag akkor alkalmazzák, ha azt feltétlenül szükségesnek ítélik;

24. úgy véli, hogy elengedhetetlen a fiatalok bevonása és részvétele minden őket érintő kérdésben és döntésben, amennyiben sikerrel járó közös megoldásokat kívánunk találni; véleménye szerint éppen ezért a gyermekek ügyében ítélező bíróságok ülnökei kapcsán ügyelni kell arra, hogy ne csupán a fiatalok nevelése területén rendelkezzenek tapasztalatokkal, hanem olyan képzésben részesüljenek, amely érzékenyvé teszi őket az erőszak és a fiatalok problémája iránt;

25. felhívja a Bizottságot, hogy az összes tagállamra vonatkozóan állapítson meg konkrét kritériumokat a nemzeti statisztikai adatok összegyűjtésére annak biztosítása érdekében, hogy azok összevethetőek, és ezáltal az európai szintű intézkedések tervezése során felhasználhatók legyenek; felhívja a tagállamokat, hogy aktívan vegyenek részt a Bizottság munkájában, ösztönözve és beszerezve az összes illetékes nemzeti, regionális és helyi hatóságtól, egyesületektől, nem kormányzati szervezetektől és az e téren működő egyéb civil társadalmi szervezetektől származó információkat;

26. felhívja a Bizottság és a tagállamok országos, valamint helyi nemzeti hatóságainak figyelmét arra, hogy alkalmazzák a tagállamok legjobb gyakorlatait, amelyek a társadalom egészét mozgósítják, és kiterjednek az iskolák, a szülői szervezetek és a környékbeli lakosok által végrehajtott pozitív cselekvésekre és beavatkozásra, valamint vegyék figyelembe a rendőrség, az oktatási létesítmények, a helyi hatóságok, ifjúsági szervezetek és a helyi szintű szociális szolgálatok közötti – a titokmegosztás szabályait tiszteletben tartó – együttműködési megállapodásokból, továbbá a nemzeti stratégiákból és a nemzeti szintű ifjúságsegítő programokból levonható tagállami tapasztalatok eredményeit; felhívja a tagállamokat, hogy alkalmazzák az általuk ismert legjobb gyakorlatokat a fiatalkori kábítószer-fogyasztás és az ahhoz kapcsolódó bűnözés aggasztó méreteket öltő növekedése elleni küzdelemben, valamint alkalmazzák a problémás fogyasztás kapcsán kialakított legjobb megoldásokat, különösen az egészségügyi ellátás területén;

2007. június 21., csütörtök

27. üdvözlí a pozitív integrációs kezdeményezéseket magukba foglaló tagállami fellépéseket, mint az „iskolán kívüli nevelő” példája, amely már jó ideje működik olyan régiókban, mint La Rioja;

28. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják ki a létező európai eszközöket és programokat, integrálva bennük a fiatalok elleni bűnözés elleni küzdelmet és annak megelőzését, valamint az elkövetők és áldozataik társadalomba való újbóli beilleszkedését szolgáló fellépéseket; e tekintetben felhívja a figyelmet a következőkre:

- a „Bűnmegelőzés és küzdelem a bűnözés ellen” (2007–2013) elnevezésű egyedi programra, amely elsősorban a bűnözés megelőzésére és az áldozatok védelmére koncentrál,
- a „Büntetőjogi jogérvényesítés” (2007–2013) elnevezésű egyedi programra, amelynek célja az igazságszolgáltatás együttműködés előmozdítása a büntetőjog területén a kölcsönös elismerés és bizalom, valamint az illetékes tagállami hatóságok közötti kapcsolatok és az információcsere megerősítése alapján,
- a gyermekekkel és a fiatalokkal szembeni erőszak elleni küzdelemről szóló DAPHNE III programra,
- a „Cselekvő ifjúság” (2007–2013) programra, amelynek egyik legfontosabb prioritása a kevesebb lehetőséggel rendelkező vagy hátrányos környezetből származó fiatalok támogatása,
- az Európai Szociális Alap fellépéseire és a társadalmi integráció megerősítéséről, a mindenfajta megkülönböztetés elleni küzdelemről, valamint a hátrányos helyzetű személyek munkaerőpiacra való belépésének megkönnyítéséről szóló Equal programra,
- az Unió által támogatott Urbact kezdeményezés programjára, amely a legjobb gyakorlatok európai városok közötti cseréjére koncentrál egy, a lakosság számára élhetőbb környezet kialakítása céljából, és amely olyan cselekvéseket foglal magába, melyek célja a fiatalok számára biztonságosabb városi környezet létrehozása, valamint a hátrányos helyzetű fiatalok társadalmi beilleszkedését szolgáló, részvételükre és szocializációjukra fókuszáló fellépéseket is;
- az olyan államközi kezdeményezéseken alapuló programok, mint a „Let bind safe net for children and youth at risk” („Szöjünk biztonságos hálót a veszélyeztetett gyermekek és fiatalok számára”), amelyek a veszélyeztetett vagy társadalmi kirekesztésnek kitett gyermekek és fiatalok számára kedvező intézkedések elfogadását célozzák, és amelyekhez a lehető legnagyobb számú tagállamból érkező partnereknek lehet és kell csatlakoznia,
- az eltűnt gyermekek – köztük a fiatalok elleni bűnözés áldozatai – európai vonalára;

29. hangsúlyozza valamennyi bírósági és rendőri hatóságnak a fiatalok elleni bűnözés áldozataul esett eltűnt gyermekek ügyei felderítésében való nemzeti és közösségi szintű szoros együttműködésének és hálózatba szervezésének szükségességét, alapul véve a Bizottság közleményében meghatározott, a gyermekek jogairól szóló uniós stratégia konkrét célkitűzéseit;

30. hangsúlyozza, hogy a megelőzés és a fiatalok elleni bűnözés elleni küzdelem egyik módja olyan kommunikációs politika kialakítása, amely lehetővé teszi a közönség figyelmének felhívását a problémákra, az erőszak kiiktatását a médiából és azon audiovizuális médiumok támogatását, amelyek tartalma nem kizárólag az erőszakos programokból áll, következésképp kéri, hogy európai normákban rögzítsék az erőszakos tartalmak audiovizuális médiában, valamint írott sajtóban történő terjesztésének határait;

31. hangsúlyozza, hogy a „Televíziózás határok nélkül” elnevezésű 89/552/EGK irányelv⁽¹⁾ konkrét korlátokat szab az erőszakos és általánosabban véve a gyermekek nevelése szempontjából hátrányos képek sugárzását illetően, ami megfelelő, a fiatalok által és a fiatalok sérelmére elkövetett erőszak megelőzését szolgáló intézkedést jelent; kéri a Bizottságot, hogy tegyen kiegészítő intézkedéseket e téren, kiterjesztve a kötelezettségeket a mobiltelefon és internet ágazatra, amely intézkedéseknek alapvető politikai prioritást kell kapniuk a Bizottság említett, gyermekek jogaira vonatkozó kommunikációjában;

(¹) HL L 298., 1989.10.17., 23. o.

2007. június 21., csütörtök

32. üdvözlözi az európai vállalkozások önszabályozási kereteinek hatályba lépését, amely elősegíti a mobiltelefonok serdülők és gyermekek általi biztonságosabb használatát és hangsúlyozza, hogy az interneten való biztonságos navigációra és a mobiltelefonok biztonságos használatára vonatkozó tájékoztatásra, illetve az arra való figyelemfelhívásra a Bizottságnak konkrét és kötelező jellegű, európai szintű javaslatokat kell tennie;

33. kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a problémás gyermekek és serdülők számára egy európai zöld szám létrehozását, mivel az ilyen zöld számok jelentős mértékben hozzájárulhatnak a fiatalkori bűnözés megelőzéséhez;

34. felhívja a Bizottságot, hogy – a szükséges tanulmányok európai szintű elkészítését követően – tegyen javaslatot egy integrált közösségi keretprogramra, amely közösségi megelőző intézkedésekből, a nem kormányzati szervezetek és az államközi együttműködés támogatásából, valamint a kísérleti programok regionális és helyi szintű finanszírozásából áll, továbbá a legjobb nemzeti gyakorlatokon alapul, kísérletet tesz e gyakorlatok Európa-szerte történő terjesztésére, valamint a szociális és pedagógiai infrastrukturális követelményekre is kiterjed;

35. hangsúlyozza, hogy a közösségi fellépések szintjén két alapvető politika van, amelyet haladéktalanul figyelembe kell venni:

- a megelőző intézkedések meglévő közösségi programok keretében történő finanszírozása és új költségvetési tétel létrehozása a fiatalkori bűnözés elleni küzdelmet szolgáló integrált fellépések és hálózatok számára,
- egy tanulmány, majd ezt követően egy bizottsági közlemény közzététele e probléma európai méreteiről, valamint a fiatalkori bűnözés elleni küzdelmet szolgáló integrált keretprogram kidolgozásának nemzeti szakemberek hálózatán keresztül történő megfelelő előkészítése;

36. ennek keretében felhívja a Bizottságot egy társfinanszírozott intézkedésekből álló program kidolgozására, amely a következőket foglalja magába:

- a legjobb megelőző gyakorlatok valamint multiszektorális megközelítésen alapuló hatékony és innovatív megoldások keresése,
- a fiatalkorú bűnözők kezelésére a közelmúltban létrehozott rendszerek – például „helyreállító igazgátszolgáltatás” – lehetséges hosszú távú hatékonyságának mérése és elemzése,
- a helyes gyakorlatok nemzetközi, nemzeti és helyi szintű cseréje, figyelembe véve az erőszak elleni Daphne program keretében gyűjtött, igen pozitív tapasztalatokat, amely a „legjobb gyakorlatok” példaként említhető, számos, az erőszak elleni hatékony küzdelmet szolgáló projektjének köszönhetően;
- annak biztosítása, hogy ezek a szolgáltatások és gyakorlatok a gyermekek és fiatalok magasabb rendű érdekeire, jogaik védelmére, valamint kötelességeik és a törvényisztelet elsajátítására összpontosítsanak;
- a fiatalok védelmét szolgáló, a megelőzés, a bírósági és bíróságon kívüli intézkedések és a társadalmi beilleszkedés három alappillére, valamint a tisztesség és egyenlőség értékeinek előmozdítására, illetve mindannyiunk jogaira és kötelességeire összpontosító európai modell bevezetése,
- oktatási és szakképzési programok létrehozása a fiatalok számára társadalmi beilleszkedésük elősegítése érdekében, valamint valódi esélyegyenlőség megteremtése az élethosszig tartó tanulás mindenkire való kiterjesztése segítségével; a mindenkire kiterjedő hatékony képzés és a barcelonai célkitűzések megvalósítása, amely előfeltétele az erőszak bármilyen hatékony megelőzésének; az ifjúsági szervezetek e területen már létező kezdeményezéseinek támogatása,

2007. június 21., csütörtök

- a nemzeti ombudsmanok, a rendőri szervek és a bírói kar tagjai, az illetékes nemzeti szervek és a felügyeleti hatóságok számára koordinált továbbképzési program szervezése,
- a helyi és regionális közösségek felelős szolgálatai, az ifjúsági szervezetek és az iskolai közösség közötti hálózat kialakítása;

37. javasolja a Bizottságnak, hogy a Fiatalkori Bűnözés Európai Megfigyelőközpontja és a kapcsolódó keretprogram előkészítése során haladéktalanul tegyen javaslatot a tapasztalat és az ismeretek előmozdítását és terjesztését szolgáló alábbi intézkedésekre:

- a nemzeti politikák eredményeinek közös felmérése és terjesztése,
- konferenciák és platformok (fórumok) szervezése a nemzeti szakértők részvételével,
- az illetékes hatóságok és a társadalmi szervek közötti kommunikáció és tájékoztatás előmozdítása az interneten keresztül, valamint egy e témákra szakosodott honlap létrehozásával,
- nemzetközi kiválósági központ létrehozása;

*
* * *

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának.

P6_TA(2007)0284

A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség külpolitikai dimenziója

Az Európai Parlament 2007. június 21-i állásfoglalása a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség külső dimenziójára irányuló stratégiáról – a hágai program végrehajtására irányuló cselekvési terv (2006/2111(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSz) 2. és 6. cikkére és VI. címére, illetve az Európai Közösséget létrehozó szerződés (EKSz) IV. címére, melyek tárgya az Európai Uniónak, mint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségnek (SzBJT) a megerősítése,
- tekintettel az SzBJT külső dimenzióira vonatkozóan hozott elnökségi következtetésekre és az Európai Tanács egymást követő ülésein – többek között a 2006. december 14–15-i európai tanácsi ülésen – 1999 óta meghatározott célkitűzésekre,
- tekintettel az Európai Unióban a büntetőeljárás bizonyos eljárási jogairól szóló tanácsi kerethatározatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2004)0328),
- tekintettel a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló tanácsi kerethatározatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2005)0475),
- tekintettel a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség külső dimenziójára irányuló stratégiáról szóló bizottsági közleményre (COM(2005)0491) és a stratégia végrehajtásáról szóló bizottsági időközi jelentésre (SEC(2006)1498),